

РОБОТА ЗВИЧНА, СЛУЖБА – НАДЗВИЧАЙНА

Їхня служба завжди була непомітною і про них, як правило, згадували лише тоді, коли добряче припече. І не тільки в переносному, а й прямому значенні. В таких випадках автомобілю, який під тривожні звуки сирени мчав на шаленій швидкості, завжди давали «зелену вулицю». Бо знали – вони поспішають туди, де трапилася біда. Проте минав час і життя знову протікало у звичному руслі. І до людей у погонах, котрі час від часу з'являлися у підприємствах, установах чи організаціях, ставлення, відверто кажучи, було не надто привітним. Мовляв, воно тільки те й роблять, що шукають «жовтків» та складають приписи. У такому разі, як правило, ніхто не замислюється над тим, до чого можуть призвести оті саді «жучки». Такий уже в нас менталітет: чуємо потилицю лише тоді, коли смажений півень у тім'ячко кліюне. Проте, не зважаючи на таке прохолодне (а деколи й іронічне) ставлення, ці люди і далі несуть службу, яку їм довірила держава. Саме про цю службу йдеться у розмові нашого кореспондента із старшим інспектором з пожежного нагляду райвідділу Головного управління МНС України у Рівненській області Олександром Володимировичем Кучеруком.

- Відтоді, як створили Міністерство надзвичайних ситуацій, змінилася не лише форма, а й, очевидно, зміст роботи, хоч вас і досі називають по-старому – пожежниками...

- Що ж, пожежники були і залишаються пожежниками. Це звання нас ніколи не принижувало, тим паче, що самі обрали цю службу. А щодо форми, то вона справді змінилася за зовнішніми ознаками – раніше носили одностружні захисного кольору, тепер – темного. Проте не форма грає основну роль у специфіці нашої діяльності. Річ у тім, що з часу створення Міністерства змінився і характер нашої роботи.

- Маєте на увазі структурну перебудову?

- І не тільки. Хоч треба зазначити, що при райвідділі тепер існує два підрозділи – з питань наглядово-профілактичної діяльності та пожежно-рятувальної служба. Головний важіль перебудови – у значному розширенні обов'язків, а відтак посиленні відповідальності. Тепер під контролем служби – надзвичайні ситуації. Це, зокрема, і дорожньо-транспортні пригоди, і знешкодження вибухо-небезпечних предметів, різного роду аварійні ситуації, що загрожують життю чи здоров'ю людей, у тому числі безпека на льоді чи льоду тощо.

- Чи відбулися зміни в особовому складі райвідділу?

- Так, але вони не надто помітні. Нині у нашій команді налічується 28 чоловік. Серед них – 9 офіцерів, один прапорщик і рядовий, 14 сержантів та старшин. Усі вони, як то кажуть, при ділі...

- Отже, самостійна державна пожежна частина існує, як і раніше?

- Безперечно. Свої обов'язки виконуємо відповідно до існуючого статуту. Кожної доби на чергування заступає зміна, в якій налічується 5 чоловік. У складі зміни – начальник караулу (офіцер), пожежний, старший пожежний, радіотелефоніст, водій.

- Солдат спить, а служба йде. Сподіваюся, що це жартівливе прислів'я не стосується наших славних пожежників? Чи вони практикують доміно?

- Жарти ми завжди розуміємо і по-належному сприймаємо. А якщо серйозно, то службу зміна несе, суворо дотримуючись встановленого розпорядку. В ньому все розписано по годинах. Є, звісно, і час, відведений на сон. А в світлу пору доби – заняття, що включають гуманітарну, психологічну, фізичну, тактичну, функціональну підготовки. Одне слово – сісти за доміно може хіба що той, хто вночі страждає безсонням...

- Із часу підпорядкування підрозділу Міністерству надзвичайних ситуацій відбулися, очевидно, і зміни в плані матеріально-технічного забезпечення...

- Зміни, звісно, відбулися. Скажімо, отримали новий пожежний автомобіль КамАЗ. Це дає змогу забезпечити чотиритонний запас води для гасіння пожежі, тоді як ЗІЛ-131, який теж маємо на «озброєнні», може транспортувати лише 2,4 тонни.

- Чому на адресу пожежних нерідко чується нарікання, мовляв, приїхали на пожежу... без води?

- Це запитання не є несподіваним. Адже подібні нарікання доводилося чути неодноразово, хоч на пожежу автомобілі ніколи не виїжджали з порожніми цистернами. Річ у тім, що під час використання одного ствола із тиском 10-12 атмосфер, води вистачає лише на... п'ять хвилин роботи (мається на увазі ЗІЛ-131). Ось і складається враження, що вогонь гасити нічим. Втім, цю проблему можна було б вирішити, якби в населених пунктах водонапірні башти були пристосовані до забору води пожежною технікою, біля існуючих водойм облаштували під'їзні майданчики. Однак про це чомусь не дбають керівники сільських громад.

- Працівники райвідділу, як відомо, у своїй роботі керуються, зокрема, і Законом України «Про правові засади цивільного захисту», який передбачає різного роду гарантії...

- Гарантії, звісно, є. Проте, на жаль, чимало їх лишаються на папері. Тому працівники підрозділу покладаються, в основному, на власні сили. Зокрема, надаємо так звані платні послуги: проведення експертизу протипожежного стану об'єктів (приміщень), проектів новобудов, навчання з правил пожежної безпеки тощо. Зароблені кошти використовуємо на придбання пального для автомобілів, для оплати за електроенергію, послуги телефонного зв'язку, газопос-

тачання. При цьому, звісно, запроваджуємо суворий режим економії. Скажімо, приміщення опалюємо не лише газом, а й дровами, які заготовляємо самотужки. Власними силами проводимо і ремонтні роботи. Адже серед працівників підрозділу є свої майстри-будівельники.

- За свою роботу працівники підрозділу, очевидно, отримують достойну винагороду?

- Принаймні, таку винагороду ми отримувати не проти. А поки що... Поки що, приміром, офіцер у званні капітана із вислугою понад десять років має заробітну плату в межах півтори тисячі гривень, сержант – трохи більше тисячі. З такими грошми сьогодні, погодьтеся, розкошувати не доводиться.

- Протягом останніх років у районі, як відомо, не так уже й багато траплялося надзвичайних ситуацій крім, звісно, пожеж та дорожньо-транспортних пригод...

- Стосовно пожеж, то з початку року їх трапилося небагато і не мало – 27. Та особливо турбує те, що їх кількість у порівнянні з відповідним періодом минулого року в деяких населених пунктах зросла. Особливо це стосується Млинівської селищної, Бокіймівської, Вовницької, Довгошиївської, Новосілівської, Підлозцівської, Сморгдівської, Торговицької сільських рад. Основні причини пожеж – необережне поводження з вогнем, порушення правил монтажу та експлуатації електроустановок, пічного опалення.

- І все-таки хочу завершити нашу розмову в більш яскравих тонах. Звідси й запитання: чи уявляєте ви ситуацію без... надзвичайних ситуацій?

- Дав би Бог, щоб так воно й було. Адже наш основний показник – не кількість, скажімо, пожеж, а їх... відсутність. На жаль, життя протікає за своїми законами, які нерідко нам несприятливі. І все-таки люди можуть запобігти лиху. Ось чому працівники нашої служби постійно закликають їх бути обережними, не легковажити.

Розмову вів Василь ХУДИК.